

سهم ۳۰ درصدی قاچاق در بازار پوشاک

اشاره:

صنعت نساجی ایران که همواره یکی از پایه‌های اشتغال‌زایی و ارزآوری کشور بوده و هست، همچون سایر صنایع با مجموعه‌ای از چالش‌ها دست‌وپنجه نرم می‌کند.

پیش‌تر تحریم‌های بین‌المللی و مشکلات ساختاری داخلی، عرصه را بر فعالان این صنعت تنگ کرده بود و اکنون شرایط جنگی و اختلال در زنجیره‌های تأمین، بر شدت بحران‌های این صنعت اشتغال‌زا افزوده است به اعتقاد کارشناسان و فعالین این صنعت، سال جاری، سالی حیاتی و دشوار برای صنعت نساجی در جهت تاب‌آوری و حفظ بقا خواهد بود.

بدون شک عبور موفقیت‌آمیز از این مرحله، نیازمند اتخاذ راهکارهای هوشمندانه، همکاری همه‌جانبه میان بخش دولتی و خصوصی، و ایجاد سیاست‌های حمایتی مؤثر و پایدار است تا بتوان از ظرفیت‌های بالقوه این صنعت ارزشمند به بهترین نحو بهره برد و مسیر رشد و توسعه مجدد آن را هموار کرد. اتاق اقتصاد برای بررسی وضعیت این صنعت خبرنگار به گفتگو با مهندس سید شجاع‌الدین امامی رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران پرداخته که در ادامه می‌خوانیم:

امر به طور طبیعی شرایط ما را نسبت به قبل از جنگ متفاوت کرده و هزینه‌های بیشتری را به قیمت تمام شده محصول تولیدی اضافه می‌کند.

۴ قاچاق پوشاک و منسوجات چه سهمی در تضعیف تولید داخلی دارد؟

بسیار روشن است که دولت باید در زمینه واردات بی‌رویه محصول نهایی یا قاچاق پوشاک و کالای خواب به کشور، دقت عمل بیشتری به خرج دهد. در سال گذشته، بیش از ۳۰ درصد از بازار پوشاک و کالای خواب ما را محصولات قاچاق تشکیل می‌داد و امسال باید با این پدیده مبارزه جدی‌تری صورت گیرد تا این سهم کاهش یابد؛ زیرا با افزایش هزینه‌های تولید و مواد اولیه در کشور، محصول تولیدی داخلی توان رقابت با محصولات وارداتی، به خصوص کالاهای استوک خارجی، را نخواهد داشت.

این امر نیازمند حمایت و محافظت از تولیدکنندگان داخلی توسط دولت است. در مقایسه با مواد اولیه‌ای که از چین تأمین می‌شود، مواد اولیه‌ای که ما در ایران تهیه می‌کنیم، اختلاف قیمت قابل ملاحظه‌ای دارد، به خصوص که در حوزه پوشاک، منسوجات و کالای

۴ افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل، انرژی و تأمین مواد اولیه چه اثری بر قیمت تمام‌شده محصولات نساجی داشته؟ چه تمهیداتی اندیشیده شده است؟

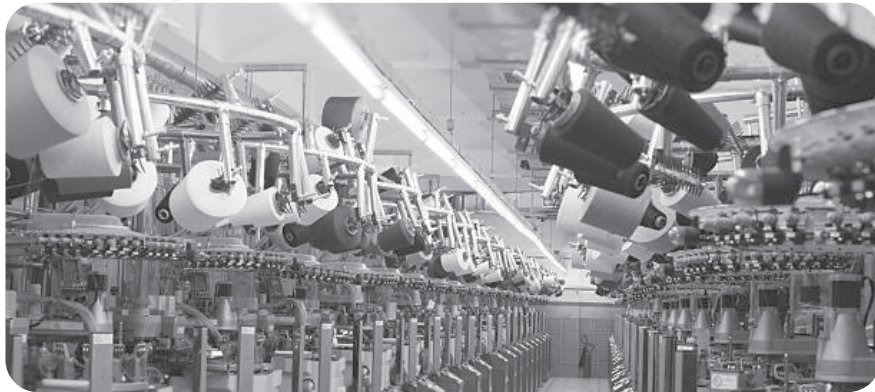
در رابطه با حمل‌ونقل و تأمین مواد اولیه، هزینه‌ها به شدت افزایش یافته است.

مسیرهای جایگزین، به خصوص مسیر دریایی، در هفته‌های اخیر بسیار دشوار شده است. محموله‌های بسیاری از مواد اولیه ما در بندری مانند جبل‌علی با مشکل مواجه شده‌اند و انتقال آن‌ها به داخل کشور با زحمت فراوان صورت می‌گیرد.

سفارش‌های متعددی که روی آب ماه‌ها سرگردان بوده‌اند، برخی به سمت پاکستان و برخی به بنادر کشورهای دیگر رفته‌اند و با مشکلات و ریسک‌های فراوانی روبرو شده‌اند.

بازگشت برخی از این کشتی‌ها به کشور مبدأ، البته‌ای را در بازار ایجاد کرده و ناامنی را نسبت به سفارشات عادی تشدید نموده است. این تأثیرات جنگ، دامنه نگرانی‌ها را گسترش داده است.

همچنین، بحث نقل و انتقالات مالی و ارتباطات با کشورهای منطقه دستخوش تغییر شده است، که این

خواب با مشکلی به نام کالای استوک مواجه هستیم که از نظر قیمتی، توان رقابت با تولیدکنندگان داخلی را در هیچ کشوری ندارد.

۴ مهم‌ترین اقدامی که دولت باید فوراً برای

حمایت از صنعت نساجی انجام دهد چیست؟
مهم‌ترین اقدامی که دولت می‌تواند انجام دهد، مشارکت با بخش خصوصی، به‌ویژه تشکلهای تخصصی و ملی است.

این مشارکت باید با هدف بقا و روشن نگه داشتن چراغ تولید و حفظ اشتغال در کشور صورت گیرد که از طریق تأمین به‌موقع مواد اولیه، تأمین نقدینگی مورد نیاز و مساعدت در ثبت سفارش‌ها و تخصیص ارز مواد اولیه محقق می‌شود.

اگر امروز بتوانیم مواد اولیه واحدهای تولیدی‌مان را با برنامه‌ریزی و مساعدت، تسریع و تأمین کنیم، حتماً تولید در کشور ادامه پیدا می‌کند و بازار هم با گذر زمان به تعادل و ثبات خودش می‌رسد.

هر کاستی که در تأمین مواد اولیه داشته باشیم، در واقع یک شوک و تنش و التهابی را به بازار منتقل می‌کند و بسیار ضروری است که این روند تأمین مواد اولیه هم سرعت پیدا کند و هم واحدهای تولیدی اطمینان خاطر پیدا کنند که تأمین مواد اولیه و حفظ اشتغال و چرخه تولیدشان دچار بحران و ابهام نخواهد بود.

خود این موضوع کمک می‌کند که تنش‌ها و التهابات قیمتی در زنجیره کاهش پیدا کند و در نهایت مصرف‌کننده نهایی یعنی مردم کشورمان بتوانند محصول با کیفیت و قیمت مناسب و رقابتی را تأمین کنند. بنابراین، آنچه بسیار مهم است توجه به بخش

خصوصی و پیشنهادات آن برای ثبت سفارشات، تخصیص ارزها، تأمین ارزها یا تسریع و تسهیل در واردات مواد اولیه ضروری با رویکرد بقا و حفظ اشتغال و تولید واحدهای ماست.

بسیاری از قوانین، مقررات و دستورالعمل‌هایی که داریم یا مزاحم و مخل تولید هستند یا مواردی هستند که در شرایط جنگی می‌توانند برای مدت محدود کنار گذاشته یا اصلاح شوند تا شرایط کسب‌وکار و تولید تسهیل گردد.

۴ زمزمه‌های ورود سرمایه‌گذارانی از کشور

ترکیه به صنعت نساجی واحداث چندین کارخانه در بخش‌های از کشور شنیده شده، این امر چه تاثیری بر صنعت نساجی خواهد داشت؟

تجربه حضور سرمایه‌گذاران خارجی در کشور را در گذشته داشته‌ایم که در مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد سرمایه‌گذاری انجام داده و تولید داشتند. این تجربیات چه موفق و چه ناموفق بوده است و طبیعتاً دولت‌های مختلف از سرمایه‌گذاران خارجی در کشورشان استقبال کردند و این می‌تواند برای ما هم منفی داشته باشد، اما باید به این نکات توجه کنیم که تولید در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی با رویکرد توسعه صادرات حتماً برای کشور مفید است، اما تجربیات منفی هم داشته‌ایم که سرمایه‌گذاری خارجی عملاً به منزله کانالی برای واردات محصول نهایی به کشور شده است که این زیاد نمی‌تواند مؤثر باشد.

ما حتماً نیاز به سرمایه‌گذاری خارجی داریم و باید شناخت داشته باشیم که در چه زیرشاخه‌هایی از زیرصنعت‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنیم و در نهایت این سرمایه‌گذاری منجر به توسعه صادرات ما می‌شود یا

صرفاً به منزله دور زدن قانون برای واردات است. در مجموع، از سرمایه‌گذاران خارجی در صنعت نساجی تجربیاتی داریم و می‌توانیم با رویکردهای کارشناسی‌تر، فنی‌تر و تخصصی‌تری برنامه‌ریزی کنیم که در زمینه‌هایی که نیاز به مواد اولیه صنعت نساجی داریم، بتوانیم از سرمایه‌گذاری خارجی در این بخش‌ها استفاده کنیم.

فکر می‌کنم که عموماً سرمایه‌گذاری خارجی امتیاز خوبی برای تولید کشور است، به شرطی که ما سرمایه‌گذاران داخلی را هم فراموش نکنیم و اولویت دادن و تسهیل کردن شرایط برای هموطنان خودمان در سرمایه‌گذاری می‌تواند به همان میزان تکریم سرمایه‌گذار خارجی ارزشمند باشد.

در مجموع، خبر جدیدی را در بعد از جنگ در ارتباط با سرمایه‌گذاری خارجی نشنیده‌ام، اما طبیعتاً باید به سمتی حرکت کنیم که در زنجیره‌های تأمین جهانی ورود کنیم. ورود برندهای بزرگ، ورود واحدهای صنعتی و تولیدی بزرگ به کشور و سرمایه‌گذاری‌های بزرگ برای تولید و توسعه صادرات و استفاده از ظرفیت‌های صادراتی برندهای مطرح جهانی به عنوان سرمایه‌گذار خارجی در کشور، حتماً می‌تواند به رشد و توسعه صنعت نساجی و پوشاک کمک کند، اما این نیازمند بررسی‌های فنی‌تر و تخصصی‌تر روی حجم سرمایه‌گذاری‌ها، نوع محصول تولیدی و سیاست‌های دولت در قبال سرمایه‌گذاران خارجی است. متأسفانه تجربیاتی هم در کشور داریم که سرمایه‌گذاران خارجی ورود کردند و آنها تجربه مثبتی از سرمایه‌گذاری خودشان در داخل کشور نگرفتند و با بسیاری از مسائل و مشکلاتی که در داخل با آن مواجه هستیم، آنها نیز مواجه شدند.